

Leerdienst zondagmiddag 24 augustus 2016, ds. K. van Meijeren

De Heer is waarlijk opgestaan!

De discipelen waren volstrekt overrompeld door de verschijning van de opgestane Christus. Al zijn de Paasgeschiedenissen veel later opgeschreven, de verrassing van het eerste moment is aan alles te merken. Zo lezen wij de uitroep 'Het is de Heer!' (Johannes 21:7)

Hier klopt het hart van de christelijke kerk. Het is de reden dat wij op zondag samenkomen: zondag opstandingsdag. Het is geheim van de kerk, waardoor christenen anders in het leven staan. Met hoop namelijk en met verwachting. Heel mooi is dat verwoord in de visienota van de Protestantse Kerk: 'de hartslag van het leven'.

Het valt op dat in de christelijke kunst door-de-eeuwen-heen veel meer aandacht is voor de lijdende Christus aan het kruis, dan voor de Opgestane Heer van Pasen. Hoe komt dat? Kunnen wij ons gemakkelijker identificeren met een Jezus die voor ons leed en stierf? Komt dat dichterbij? Is de opstanding te ongrijpbaar voor ons? In zijn algemeenheid gezegd: in de kerk van het Westen (Rome en Reformatie) valt meer nadruk op het lijden en sterven van Christus, en daarmee op de verzoening van schuld. In de kerk van het Oosten (de orthodoxe kerken in Rusland, Griekenland etc.) valt het accent op de opstanding en daarmee op de overwinning van de macht van het kwaad.

De opstanding van Christus is niet door ons is te beredeneren. Het is een nieuw feit, dat om geloof vraagt, overgave. 'Als Christus niet is opgestaan, is ons geloof tevergeefs!' (1 Korinthe 15) Juist in 1 Korinthe 15 wordt duidelijk dat er bij de opstanding sprake is van continuïteit en van discontinuïteit. Er is herkenning als Hij verschijnt, de handen, zijn zijde, zijn stem. Maar het is ook anders: Jezus heeft nu een verheerlijkt lichaam. Hij komt en gaat, verschijnt en verdwijnt. De omgang is niet meer zoals voorheen, en komt na 40 dagen – Hemelvaart – ook ten einde. Hij is niet teruggekomen in dit leven, maar ging door de dood heen naar het nieuwe leven.

De Catechismus spitst de betekenis van Jezus' opstanding (in zondag 17) op drie punten toe:

1. Goede Vrijdag en Pasen horen bij elkaar. Jezus stierf niet voor zichzelf, Hij stond ook niet voor zichzelf uit de dood op. Hij verwierf de gerechtigheid (Goede Vrijdag) en deelt die nu uit (Pasen)
2. Opstanding is concreet. Het maakt mij een ander mens en doet me als nieuw in het leven staan. Kolossenzen 3: Als u met Christus bent opgewekt, zoekt dan de dingen die boven zijn!
3. Het is een belofte voor de toekomst. Gods dag komt, want de dag van Christus is al daar. Wat een troost, als wij de dood voor ogen hebben, of iemand missen, die ons lief is.

Vragen om over te mijmeren:

- a. Waaraan is te merken dat Christus ook nu nog leeft en werkt?
- b. Christus' opstanding wek ons tot een nieuw leven op. Wat betekent dat voor mij persoonlijk, en voor het leven in de gemeente?